

[Steen Folke]

For det første skal der være statsrefusion svarende til daginstitutionerne.

For det andet personalenormeringer og kvalifikationer, der svarer til daginstitutionernes. Som forslaget lyder nu, kunne det tolkes sådan, at der kun behøver at være én uddannet medarbejder på skolens pasningsordning. Der må sikres medarbejderne ved skolepasningsordningen arbejdstid til samarbejde med forældre, lærere og eventuelt socialforvaltningen.

For det tredje bør lokalekravene ligeledes svare til daginstitutionernes.

For det fjerde må de pædagogiske mål med ordningen defineres. Opbevaring under tilsyn er noget nær det mest meningsløse og passiverende, man kan gøre ved børn.

For det femte er det for at sikre pasningsordningernes kvalitet ikke tilstrækkeligt at opstille vejledende retningslinjer. Der skal formuleres bindende krav, ellers bliver det op til kommunerne at afgøre, hvad de kunne tænke sig ud fra bl. a. sparehensyn.

VS vil med piber og trommer gå imod forslaget i den nuværende udformning. Jeg synes, hr. Bertel Haarder i slutningen af sit indlæg kom til at formulere sig på en afslørende måde. Hr. Bertel Haarder gjorde opmærksom på, at de ordninger, der allerede var etableret, var til stor glæde for forældrene. Det er jeg for så vidt ikke i tvivl om. I hvert fald løser de en række praktiske problemer for en række forældre. Men hvad med børnene?

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Jeg skal takke ordførerne. Jeg har jo ikke mulighed for i samme grad at takke lige så mange ordførere, som jeg havde ved det forrige forslag, men der var dog en række positive ordførere imellem. Nogle var positive over for dele af forslaget og mere skeptiske over for andre.

Jeg skal til fremskridtspartiets ordførers bemærkninger blot sige, at det jo ikke er første gang, vi hørte bemærkninger om al opdragelse i offentlig regie. Jeg mener ikke, det er værd på denne tid af aftenen at bruge nogen yderligere tid herpå. Jeg skal blot nævne den omstændighed, at når i dag 75 pct. af børnene frekventerer børnehaveklasser, så betyder det, at procenten i en række kommuner ligger højere, idet vi har en række kom-

muner, som ikke har børnehaveklasser. Vi har i dag børnehaveklasser i 229 kommuner, dvs. at resten ikke har børnehaveklasser, og dér har børnene ikke dette tilbud. Det gør med et så stort antal kommuner skævheden endnu større over for de børn, som ikke har muligheden for at få dette år i en børnehaveklasse.

Hr. Bertel Haarder sagde om børnehaveklasserne, at den dispensationsmulighed, der er beskrevet i bemærkningerne til lovforslaget, efter hans vurdering skulle administreres lempeligt. Jeg vil gerne i den forbindelse gøre opmærksom på, hvad der står i bemærkningerne til lovforslaget om, at dispensationen som regel vil være tidsbegrænset, netop fordi grundene til dispensation i mange tilfælde vil kunne afhjælpes over en periode.

Hr. Keld Andersen var inde på, at vi med lovforslaget pålægger kommunerne en række opgaver. Jeg vil da godt igen nævne, at det dog faktisk er et meget stort flertal af kommunerne, der allerede har børnehaveklasser, og jeg vil endvidere godt henlede opmærksomheden på, at Kommunernes Landsforening har været positiv både over for forslaget om børnehaveklasser og over for forslaget om skolefritidsordninger.

Hr. Keld Andersen var også inde på spørgsmålet om befordringsforpligtelsens udvidelse og indrømmede dog, at der lå gode intentioner bag dette forslag, men frygtede, at det blev meget dyrt for kommunerne. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at dette forslag jo er i tråd bl. a. med de senere års initiativer for at sikre børns skolevej, og det er jo initiativer, som vi netop nu kan se resultatet af i form af færre ulykker og færre dødsfald på skolevejen, så jeg synes nok, at det er et af de punkter, hvor det er værd, selv om det måtte koste ekstra udgifter, at sætte ind for at sikre, at børnene får en forsvarlig transport til og fra skolen.

Hr. Ole Vig Jensen støttede forslaget om børnehaveklasserne som obligatorisk for kommunerne og som tilbud til børnene, og han nævnede, at det var godt med en tidsbegrænset dispensation, fordi visse kommuner ville have svært ved med øjeblikkeligt varsel at gennemføre disse ordninger. Jeg skal da også i den forbindelse gøre opmærksom på, at det var jo netop en af grundene til, at vi, inden vi lagde forslaget frem på folketingets bord, besluttede, at lovforslaget, for så vidt